

**UCHWAŁA NR XXX/50/2026
RADY GMINY NIEPORĘT**

z dnia 26 marca 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na radnego

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 i 1436), w związku z art.229 pkt 3 i art. 231 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) Rada Gminy Nieporęt uchwała, co następuje:

§ 1. Uznaje się, że rozpatrzenie skargi na zachowanie radnego Gminy Nieporęt, Pana Stanisława Paterka, nie należy do właściwości Rady Gminy Nieporęt.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Nieporęt do poinformowania Skarżącej o sposobie rozpatrzenia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
Nieporęt

Piotr Pietrucha

Uzasadnienie

do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi na radnego

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym - do wyłącznej właściwości rady gminy należy: stanowienie w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady gminy.

Zgodnie z art. 18b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym - Rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 Kodeks postępowania administracyjnego (-dalej k.p.a) - jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności: wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, (...) - rada gminy.

W dniu 22 stycznia 2026 r. do Przewodniczącego Rady Gminy Nieporęt wpłynęło pismo Skarżącej dotyczące zachowania radnego Stanisława Paterka, polegające – zdaniem Skarżącej – na niewłaściwym sposobie wypowiedzania się, podczas wizji lokalnej przeprowadzonej przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji.

Skarżąca wniosła o zobowiązanie radnego do złożenia odpowiedzi na pytania, które zamieściła w przedmiotowym piśmie oraz podjęcie kroków dyscyplinujących i wyciągnięcie konsekwencji służbowych wobec radnego. W odpowiedzi na przedmiotowe pismo Przewodniczący Rady Gminy Nieporęt poinformował Skarżącą, że nie ma przepisu na podstawie, którego mógłby zobowiązać radnego do złożenia wyjaśnień lub podjęcia wobec niego kroków dyscyplinujących.

W dniu 24 lutego 2026 r. do Przewodniczącego Rady Gminy wpłynęło kolejne pismo Skarżącej zatytułowane „wezwanie do przekazania skargi według właściwości”, w którym Skarżąca odnosi się do otrzymanej odpowiedzi i stwierdza, że jej pierwotne pismo było skargą w rozumieniu art. 227 k.p.a., w związku z czym podlega rozpatrzeniu przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji. Ponadto wniosła o wskazanie jej organu właściwego do rozpatrzenia skargi na radnego.

Zgodnie z art. 18b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym pismo przekazano do rozpoznania Komisji Skarg, Wniosków i Petycji.

W przedmiotowej sprawie Komisja Skarg, Wniosków i Petycji przeprowadziła postępowanie wyjaśniające i wniosła niniejszy projekt uchwały.

Zgodnie z art. 227 k.p.a: przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Przepisy powszechnie obowiązującego prawa dotyczące postępowania skargowego uregulowanego w Dziale VIII k.p.a nie wskazują rady gminy jako organu właściwego do rozpatrywania skarg na sposób wykonywania obowiązków radnego. Kompetencji takiej nie normuje art. 229 k.p.a , który wskazuje właściwość poszczególnych organów do rozpatrywania skarg. Zgodnie z ust. 3 rzeczonego artykułu rada gminy uprawniona jest jedynie do rozpatrzenia skargi złożonej na wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw, należących do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej. Co istotne, zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem przepisy określające kompetencje rady gminy w zakresie rozpatrywania skarg nie mogą być interpretowane rozszerzająco.

Ponad to, przepisy ustawy o samorządzie gminnym (art. 23 i 24) regulują obowiązki radnego w zakresie sposobu wykonywania przez niego mandatu. Zgodnie z przyjętą zasadą mandatu niezwiązanego sprawowanie mandatu radnego nie może być w żaden sposób ograniczone, zarówno przez wyborców jak i samą radę.

Powyższe stanowisko zostało potwierdzone w orzeczeniach wojewódzkich sądów administracyjnych. Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 września 2014 r., w sprawie o sygn. akt III SA/Łd 676/14 stwierdził, że „w orzecznictwie i w doktrynie jest powszechnie przyjęty pogląd, że mandat radnego jest mandatem wolnym. Oznacza to w szczególności, że radny reprezentuje całą wspólnotę samorządową, tzn. wszystkich mieszkańców gminy, a nie tylko swój komitet bądź swoich wyborców. Mieszkańcy nie mogą zmusić radnego do ściśle wyznaczonych działań (por. Tomasz Mordel: "Poradnik dla radnych. Uprawnienia i obowiązki radnego", Warszawa 2002, s. 2). Za wyniki zgodnych z prawem działań wynikających

z wykonywania mandatu radny ponosi przed wyborcami jedynie odpowiedzialność polityczną, która jest weryfikowana podczas wyborów do rady następnej kadencji.”.

W świetle obowiązujących przepisów nie istnieje upoważnienie rady do dyscyplinowania radnego, a w konsekwencji Rada nie jest organem władnym do rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi na zachowanie bądź działalność osoby wchodzącej w skład tego organu kolegiального.

Stwierdza się brak organu właściwego do rozpoznania przedmiotowej skargi.

W związku z powyższym, uwzględniając istniejący stan prawny analizowanej sprawy Rada Gminy Nieporęt stwierdza, że nie jest organem władnym do rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi na działalność osoby wchodzącej w skład organu kolegiального, w związku z czym podjęcie niniejszej uchwały jest uzasadnione.

Pouczenie:

1.Niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art.237 § 3 w związku z art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, od którego nie przysługuje żaden środek odwoławczy ani środek zaskarżenia.

2.Zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego: W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.